

ikke ligefrem udtryk for målstyring. Hvis man laver målstyring, sætter man et mål op for universiteterne, der hedder, at de skal være gode til at få afsat deres kandidater ude på markedet, og det kræver, at de har en fingerspidsfølelse for, hvad der foregår, hvad behovene er, og så kan de så lave aftagerpaneler eller alle mulige andre ting.

Men problemet er, at det her ikke er udtryk for målstyring. Så var det ikke lidt det, der skulle være overvejselen, altså, hvordan man kommer væk fra den her metoderegulering og i stedet for kommer over og målstyrer meget mere og måske bruger udviklingskontrakterne på en mere intelligent måde, end man gør det i dag?

(Kort bemærkning).

Videnskabsministeren (Helge Sander):

Nu nævner fru Charlotte Fischer selv udviklingskontrakterne, som vi jo i allerhøjeste grad bruger. Der vil jeg gerne sige, at når jeg fokuserer på områder, hvor vi i højere grad kunne lægge endnu mere ansvar ud til universiteterne, må det meget gerne være ved hjælp af udviklingskontrakterne. Men som jeg allerede har nævnt, er det en proces, vi er i gang med.

Det ændrer bare ikke ved, at der er en række forhold, hvor vi fra politisk side – i hvert fald det flertal, der bakker op om de tiltag, der ligger i det her lovforslag – har ønsket at understrege vigtigheden af, at vi sikrer en kvalitet, og at vi med aftagerpanelerne, som fru Charlotte Fischer nævner igen, simpelt hen sørger for at få så meget input som muligt til universiteterne. Men det er da universiteternes bestyrelse og ledelse, som træffer de afgørende beslutninger og lægger strategien. Derom er der ikke nogen som helst tvivl og skal der ikke være nogen som helst tvivl.

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Jeg vil gerne vende lidt tilbage til spørgsmålet om forskningsfrihed, som jo også er berørt i adskillige af høringsssvarene, og spørge, om ikke ministeren er enig i, at det er ret tomt og virkningsløst – selv om intentionerne kan være de bedste – at skrive store proklamationer om, at forskningsfriheden er uantastet, hvis man på den anden side laver nogle konkrete ændringer i lovgivningen og i den praktiske virkelighed på universiteterne, som gør, at forskningsfriheden i virkeligheden faktisk bliver indskrænket.

Er ministeren ikke enig i, at de store manifestationer er indholdstomme, hvis den praktiske virkelighed overhaler dem?

(Kort bemærkning).

Videnskabsministeren (Helge Sander):

Jeg må tilstå, at jeg altså har svært ved at blive ved med at tage de her spørgsmål alvorligt, i betragtning af at vi nu så mange gange har understreget, at der ikke sker en udhuling af forskningsfriheden, og at der ikke sker nogen ændring med det her lovforslag i forhold til den præcisering af forskningsfriheden, der skete med lovforslaget fra 2003.

Kl. 11.30

Jeg må sige, at jeg blev endnu mere sikker, efter at jeg overværede, at hr. Morten Homann havde meget svært ved at svare på hr. Torsten Schack Pedersens spørgsmål – oven i købet så svært ved at svare på det, at jeg føler mig endnu mere sikker på det grundlag, vi har her; det er jeg ganske, ganske tryk ved.

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Hvis der var nogen, der var trykke ved forskningsfrihedens tilstand efter det her forslag, tror jeg, det er overstået efter ministerens indlæg. For han havde jo chancen for at berolige forskere landet over ved at komme med nogle klare tilkendegivelser, men det lod ministeren så være med.

Sandheden er jo, at uanset at der kommer nogle fine paroler om forskningsfrihed i bemærkningerne til det her lovforslag, er det jo sådan, at for det første får universiteterne nogle flere båndlagte opgaver, i og med at man skal til at betjene regeringen, og for det andet bliver det muligt konkret at pålægge den enkelte forsker flere opgaver, i og med at dekanen får beføjelser.

Så det spillerum, den enkelte forsker har til at forfølge sin forskningsfrihed ud fra faglige kriterier, er blevet mindre, og de instruktionsbeføjelser, som vedkommendes overordnede har, er blevet større. Så jeg tror ikke, det kræver meget fantasi at sige, at det her alt andet lige vil indskrænke forskningsfriheden.

(Kort bemærkning).

Videnskabsministeren (Helge Sander):

Hr. Morten Homann taler om, at ministeren her havde chancen for at komme med klare tilkendegivelser, men jeg synes ikke, jeg kan gøre det klarere end ved at henvise til det, der står i lo-